

Ελένη Γκόρα

Ιστορίες στο κρεβάτι

Έξι ιστορίες στα κρεβάτια Θεών και Ανθρώπων

Τίτλος Πρωτοτύπου: Ιστορίες στο κρεβάτι

Υπότιτλος: Έξι ιστορίες στα κρεβάτια Θεών και Ανθρώπων

Συγγραφέας: Ελένη Γκόρα

ISBN: 978-618-80715-6-8

Ψηφιακές εκδόσεις: microstory.gr

Χρονολογία πρώτης έκδοσης: 2014

Μορφή αρχείου: pdf

Μέγεθος αρχείου: 3. 5 Mb

Σελίδες: 20

Γραμματοσειρά: Times New Roman

Διατίθεται ελεύθερα στο Διαδίκτυο με άδεια Creative Commons,

(Αναφορά Δημιουργού – Μη εμπορική χρήση – Όχι παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα)

Ἡρωες

Θέλω να γίνω Θεός – 1^η

BED: άγνωστος Θεός, εγγονός της Αφροδίτης

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Ολύμπια Θεά, γιαγιά του Bed

Το μάτι του λιονταριού - 2^η

ΣΑΒΒΑΣ: 45 χρονών υπάλληλος

BED: Βουβό πρόσωπο

Και μετά; - 3^η

ΚΕΛΛΥ: 16 χρονών, φίλη της Τζένης

ΤΖΕΝΗ: 16 χρονών, φίλη της Κέλλυς

BED: βουβό πρόσωπο

Ο κουμπάρος κι η κουμπάρα – 4^η

ΠΟΥΤΙΟΛΣ: 52 χρονών, κουμπάρος της Μπούκους

ΜΠΟΥΚΟΥ: κουμπάρα του Πουτιόλ

BED: βουβό πρόσωπο

Σαν καλοκαιρινό καταμεσήμερο – 5^η

ΑΝΤΡΑΣ: γύρω στα 30

ΓΥΝΑΙΚΑ: γύρω στα 30

BED: αφηγητής

Δεν θέλω να γίνω Θεός – 6^η

BED: άγνωστος Θεός, εγγονός της Αφροδίτης

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Ολύμπια Θεά, γιαγιά του Bed

ΟΛΥΜΠΙΟΙ ΘΕΟΙ: δεν εμφανίζονται στην σκηνή

Σκηνή 1^η

1η

Θέλω να γίνω θεός

Η ώρα είναι περίπου 01:00 πμ. Βρισκόμαστε στην κρεβατοκάμαρα του Bed. Το φως είναι ανοιχτό. Ο Bed φοράει μεταξωτές πυτζάμες και είναι ξαπλωμένος σε σατέν σεντόνια. Έχει καλέσει την Αφροδίτη. Αυτήν φοράει baby doll. Στέκεται όρθια μπροστά του.

BED: Ουφ! Δεν αντέχω άλλο πρέπει να στο πω. Κουράστηκα να το κρύβω γιαγιά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Εγώ γιαγιά; Τι έγινε τρελούτσικε εγγονέ μου; Ποιο φοβερό μυστικό μου κρύβεις;

BED: Δεν μπορώ. Ούτε στους γονείς μου δεν το χω 'πει ακόμα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Ούτε στον γιο μου τον Έρωτα, ούτε στην γυναίκα του;

BED: Αν ήμουν άλλος, αν ήταν άλλοι, αν ήσουν άλλη.. .

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τι σου συμβαίνει πάλι εγγονέ μου Bed; Πες!

BED: Θα νομίσεις ότι είμαι σαν τους άλλους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Δεν είσαι, αφού είσαι πολύ τρελός.

BED: Είμαι σκατά. Με βασανίζει κάτι.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Φοράς πυτζάμες, είσαι κουκουλωμένος.. .

BED: Σκατά σε λέω.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Μόνος κοιμάσαι;

BED: Ναι!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Μυξομάντιλα, βλέπω!

BED: Γιαγιά,γιαγιάκα, γιαγιούλα.. .

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Ε όχι και γιαγιά!

BED: Ουφ, δεν αντέχω άλλο! Κωλώνω.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Δηλώνω Αφροδίτη, έπρεπε να πεις Bed.

BED: Ω Αφροδίτη, σέξι συ θεά του Ολύμπου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τι έγινε νυχτιάτικα και με κάλεσες στην κρεβατοκάμαρα;

BED: Έλα, κάτσε στο κρεβάτι μου για να σε πω.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τι είναι αυτό που σε βασανίζει; Πες μου Bed; Πες!

BED: Πολλοί λένε ότι δεν είναι αυτό το παν. Θέλω πολύ όμως.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Άσε τα πολλά λόγια και πες μου. Τι θέλεις πολύ;

BED: Μπιαμπιομπγίτη, μπγιεν μπγείμπγαι μπθεός. Μπιέλω μπνια μπξίμπιό μπαι μπγω μπντεός μπντου Μπιολύμπου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τιι; Bed, δεν κατάλαβα τίποτα. Βγάλε το σεντόνι μέσα απ' το στόμα σου.

BED: Δεν είμαι θεός. Θέλω και εγώ να γίνω θεός του Ολύμπου! Κατάλαβες τώρα;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τιιι;

BED: Βοήθα με!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τελευταία στιγμή, θεότρελε;

BED: Σε παρακαλώ, το ξέρω, μπορείς!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Το πρωί είναι η γιορτή.

BED: Φοβερή γιορτή. Επέτειος λατρείας. Δεν βαρεθήκατε;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τόσα χρόνια είχες μπροστά σου. Γιατί τώρα;

BED: Αφού κανένας δεν φιλοτιμήθηκε να μου κάνει πρόταση.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Κρεβάτι που σε κρεβάτωνε. Χρειάζεσαι μια ικανότητα. Κατάλαβες;

BED: Θέλω να γίνω ο 13^{ος} θεός. Θα με βοηθήσεις;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Ο Δίας δεν θέλει κανούργιους ολύμπιους θεούς. Είμαστε δώδεκα. Τέλος.

BED: Θέλω να γίνω θεός, γαμώ το Δία μου! Είστε λίγοι, εντάξει;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Ο Δίας δεν θα θελήσει. Θα αλλάξουν τα ήθη και τα έθιμα.

BED: Να θελήσει. Ω σέξυ Αφροδίτη σκέψου κάτι! Δεν έχουμε πολύ χρόνο μέχρι αύριο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Μισό.

BED: Άντε σκέψου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Είσαι ο Bed.

BED: Πατέρας μου, ο Έρωτας.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Μάνα σου, η Ζήλεια και.. .

BED: Γιαγιά μου εσύ. Χρειάζομαι μια ικανότητα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Θα βοηθάς τους ανθρώπους στην κρεβατοκάμαρά τους.

BED: Εκεί οι άνθρωποι λένε ή κάνουν τα περισσότερα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Θα πας σε όσες προλαβαίνεις σήμερα. Και αύριο θα.. .

BED: Και αύριο θα γίνω ο δέκατο τρίτος θεός του Ολύμπου. Τέλεια!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Πρέπει όμως να πείσεις τον Δία και τους υπόλοιπους ότι αξίζεις.

BED: Αγχώθηκα τώρα. Γιατί το αξίζω; Πρέπει να 'χω μια ικανότητα, αλλά ποια;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Θα στέλνεις σεξουαλική ικανότητα, θα ρυθμίζεις τις σχέσεις, θα βοηθάς ζευγάρια να συναντηθούν κτλ.

BED: Τέλεια!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Άντε πάνε!

BED: Ραντεβού στις 6.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Δεν έχεις πολύ χρόνο.

BED: Ωχ, ωχ πήγε δύο σχεδόν.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Να κρύβεσαι. Να μην βγάλεις άχνα.

BED: Εντάξει εντάξει, δεν θα φανερωθώ στους ανθρώπους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Έτσι και το μάθει ο Δίας, αλίμονό μας.

BED: Θα μας τσακίσει τα ποδάρια. Γιαγιά είσαι θεά λέμε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Αφροδίτη, είπαμε. Πάνε, δεν θα προλάβεις! Τα λέμε στις έξι.

Ακούγεται το Cine lubeste Si Lasa. https://www.youtube.com/watch?v=CFzQ-Ezy_eU

Η αυλαία κλείνει.

Σκηνή 2^η

2^η

Το μάτι του λιονταριού

Η ώρα είναι περίπου 02:00 πμ. Βρισκόμαστε στην κρεβατοκάμαρα του Σάββα. Ο Σάββας προτού κοιμηθεί ανάβει αρωματικά πράσινα κεριά. Τα έχει στα αριστερά και στα δεξιά του πάνω στα κομοδίνα. Ο Σάββας είναι 45 χρονών. Ο Σάββας είναι ξαπλωμένος. Φοράει ένα μακό μπλουζάκι και το σώβρακό του. Κάτω είναι ένα σκισμένο περιοδικό. Ο Bed κάθεται δίπλα από τον Σάββα και τον ακούει. Ο Σάββας δεν αντιλαμβάνεται την ύπαρξή του.

Ο Σάββας ανάβει τα κεριά.

ΣΑΒΒΑΣ: άου γαμώ το μαξιλάρι μου γαμώ φφφ τι ήθελα και το διάβασα καλά μου 'λεγε η σχωρεμένη η μάνα μου να 'ναι καλά η ψυχή της να βρήκε μια σάρκα σωστή να μπει όχι σαν τη δική μου που ταλαιπωριέται μία σάρκα που να μπορεί να χαίρεται γιατί εγώ πού να δω χαρά «Σάββα δεν διαβάζουμε όταν τρώμε «έφαγα ένα σάντουιτς σπέσιαλ με κοτοπουλάκι απ' το καινούριο μαγαζί γυναικάρα αυτή που δούλευε «Παρακαλώ τι θα θέλατε; «τι να θέλω εσένα θέλω σπέσιαλ στο κρεβάτι μου αλλά δεεεν και παρήγγειλα ένα σπέσιαλ με κοτοπουλάκι και σήμερα όπως και κάθε μέρα έκατσα να το φάω στο γραφείο θα το 'τρωγα στο μαγαζί άλλα ποιος ακούει τον μαλάκα που 'χω για αφεντικό «Τζάμπα σε πληρώνω; Είκοσι λεπτά διάλειμμα ούτε λεπτό παραπάνω «και μετά συνεχίζω με τα νούμερα ααχ αν τύχει να βρεθούμε στο κρεβάτι θέλω τσιγάρο γιατί να το διαβάσω δεν ξέρει ο γιατρός που το 'γραψε ότι στεναχωρεί τους ανθρώπους «Σεξουαλική ανικανότητα είναι η αδυναμία απόκτησης ικανοποιητικής στύσης έως την ολοκλήρωση της σεξουαλικής δραστηριότητας. Το 10 % των ανδρών ηλικίας 40 – 70 χρονών δεν έχουν στύση «κάθε βράδυ σ' αυτό το κρεβάτι πριν δέκα χρόνια τις έκανα να χύνουν και να ξαναχύνουν και να ουρλιάζουν σ' αυτό το κρεβάτι τώρα κοιμάμαι μόνος τον παίζω τίποτα φαντασιώσεις έχω τίποτα τσόντες βλέπω τίποτα και ύστερα έρχονται στο μυαλό μου τα νούμερα κοιμάμαι ξυπνάω τίποτα ανίκανοι είναι

όσοι δεεεεν και γω δεεεν άου γαμώ το μαξιλάρι μου γαμώ παράτα μας ηλίθιε γιατρέ ε
ρε μια κλοτσιά που θες για να στρώσεις τι νομίζεις ότι θα 'ρθω για να μου πάρεις το
κατοστάρικο και να μου πεις ότι θέλω ψυχό ή ουσίες θα πάω στο feng shui shop δύο
παρά η ώρα σε πέντε και κάτι ώρες στο πόδι πήρα μια πέτρα το μάτι της γάτας φέρνει
τύχη με νούμερα έχω να κάνω όλη μέρα ένα λάθος και πάπαλα τόσοι και τόσοι
άνεργοι αφήνουν βιογραφικό κάθε μέρα και καθώς τάχα μου μού εξηγούσε ο
ιδιοκτήτης για το μάτι της γάτας εμένα το μάτι μου έπεσε πάνω σε μια πέτρα καφέ με
πράσινες πιτσιλιές το μάτι του λιονταριού ό,τι πρέπει γι' αυτούς που δεεεεν το
καρτελάκι έλεγε «την τρίβετε με χοντρό αλάτι, πάπρικα και πιπέρι πάνω
σας για μια βδομάδα και θα έχετε τις ευεργετικές ιδιότητες που
επιθυμείτε «Εγώ πιστεύω στην ενέργεια καλά τα έλεγε ο φυσικός «όλα είναι θέμα
ενέργειας «έιυ εσύ 'κεί κάτω με ακούς; μια πέτρα λες να μας βοηθήσει άου γαμώ το
μαξιλάρι μου άρχισε και η ζέστη από αύριο μόνο σεντόνι και άμα πάρω και την πέτρα
το σεντόνι μου θα γίνει μούσκεμα απ' τα υγρά της αυτή θα μου κάνει σπέσιαλ
κοτοπουλάκι και 'γω και ύστερα θα γράψω σ' αυτό το ηλίθιο περιοδικό και θα
διαβεβαιώσω το 10% των ανδρών ότι το μάτι του λιονταριού κάνει δουλειά γιατί σε
μένα έπιασε και δεν θα χρειαστεί η επίσκεψη στον πουτσογιατρό πωωωω δύο η ώρα
σε πέντε ώρες στο πόδι.

Ο Σάββας σβήνει τα κεριά.

Η αυλαία κλείνει.

Σκηνή 3^η

3^η

Και μετά;

Η ώρα είναι γύρω στις 03:00 πμ. Βρισκόμαστε σ' ένα υπνοδωμάτιο. Οι δυο φίλες κοιμούνται μαζί. Λιγοστό φως έρχεται από ένα πορτατίφ. Είναι και οι δύο 16 χρονών. Η μία είναι ξανθιά και η άλλη καστανή. Η καστανομάλλα φοράει στο χέρι ρολόι. Και οι δύο φοράνε νυχτικά. Στο πάτωμα είναι πεταμένα κουτιά από πίτσες και μπουλάκια από παγωτά. Ο Bed κάθεται οκλαδόν μπροστά από το κρεβάτι των κοριτσιών και μόνο ακούει. Τα κορίτσια δεν αντιλαμβάνονται την ύπαρξή του.

ΚΕΛΛΥ: Τζενάκι;

ΤΖΕΝΗ: Μμμμ.. .

ΚΕΛΛΥ: Τζενάκι;

ΤΖΕΝΗ: Μμμ!

ΚΕΛΛΥ: Τζενάκι, ξύπνα!

ΤΖΕΝΗ: Έλα, τι θες πια;

ΚΕΛΛΥ: Τζενάκι, είδα έναν εφιάλτη. Βρήκε άλλη, γι' αυτό με χώρισε.

ΤΖΕΝΗ: Αποκλείεται!

ΚΕΛΛΥ: Είδα ότι βρήκε άλλη ο βλάκας. Τζενάκι, θα βάλω τα μαλλιά μου μαύρα.

ΤΖΕΝΗ: Κακό του κεφαλιού σου.

ΚΕΛΛΥ: Τζενάκι είναι βλάκας!

ΤΖΕΝΗ: Ρε γκρίνια, σταμάτα. Θα σου πω ένα παραμύθι.

ΚΕΛΛΥ: Σνιφ, σνιφ.

ΤΖΕΝΗ: Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια κοπέλα που σου έμοιαζε.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Αυτή η κοπέλα ήθελε έναν τύπο.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Αυτός τύπος ήθελε αυτήν την κοπέλα.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Αυτή η κοπέλα κι αυτός ο τύπος φιλήθηκαν.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Είπαν ότι θα προσπαθήσουν πάνω απ' όλα να είναι μαζί.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Άρχισαν οι γκρίνιες και οι ζήλειες.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Οι γκρίνιες και οι ζήλειες έφεραν την απογοήτευση.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Η απογοήτευση έφερε τον χωρισμό.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Ο χωρισμός έφερε την απογοήτευση.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Η απογοήτευση έφερε τις γκρίνιες και τις ζήλειες.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Άρχισαν οι γκρίνιες και οι ζήλιες.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

ΤΖΕΝΗ: Είπαν ότι θα προσπαθήσουν πάνω απ' όλα να είναι μαζί.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

TZENH: Εκείνος ο τύπος και εκείνη η κοπέλα φιλήθηκαν.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

TZENH: Εκείνη η κοπέλα ήθελε εκείνον τον τύπο.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

TZENH: Εκείνος ο τύπος ήθελε εκείνη την κοπέλα.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

TZENH: Εκείνη η κοπέλα σου έμοιαζε.

ΚΕΛΛΥ: Και μετά;

TZENH: Δεν έχει και μετά Κέλλυ. Τέλος. Τώρα κοιμόμαστε. Το ρολόι μου δείχνει τρεις.

Ακούγεται το Sweet Sixteen. <https://www.youtube.com/watch?v=ClxXDfytoj0>

Η αυλαία κλείνει.

Σκηνή 4^η

4^η

Ο κουμπάρος κι η κουμπάρα

Η ώρα είναι γύρω στις 04:00 πμ. Βρισκόμαστε στην κρεβατοκάμαρα του Πουτιόλ. Το φως είναι αναμμένο. Κάτω έχει στρωμένη βελέντζα. Ο Πουτιόλς είναι 52 χρονών, έχει άσπρα ψαρά μαλλιά και παχύ τσιγκελωτό μουστάκι. Ο Πουτιόλς είναι ξαπλωμένος στο κρεβάτι του. Φοράει μάλλινη φανέλα και σκελέα. Παίρνει τηλέφωνο από το κινητό του την Μπούκου. Ο Bed κάθεται δίπλα από τον Πουτιόλ και μόνο ακούει. Ο Πουτιόλς δεν αντιλαμβάνεται την ύπαρξή του.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Νuu!

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Κουκόνα μ' γραμμένη!

ΜΠΟΥΚΟΥ: Ποιος είναι;

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Ιέλα τώρα που δεν ξερς. Ου Πουτιόλς είμι, ου κουμπάρος. Ιέμαθα έφυγε ο Γάκς. Μούν σ' είσιι κι δεν φάνκες. Τέσσερις ιά πήγεν η ώρα.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Τι θες ορέ, τέσσερις η ώρα του χαραϊ;

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Κάθουμαν στου κρεβάτι μ' και σε σκέφτουμαν. Να 'ρθεις να σι φιλήσου κουμπάρα!

ΜΠΟΥΚΟΥ: Άι να χαθείς βρε σύρδα.

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Σ' όλουν τουν κόσμου ήμιρι σε μένα στέκς άγρα.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Άγρα είμι κι του χαίρουμι!

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Γι' αυτό μ' αρές τούσα χρούνια. Πιρδίκια πιρδικούλα μ' ιέλα να πιάσουμι πάλι την αγάπη.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Πώς πιάνιτι η αγάπη;

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Μην κάνς πως δεν θυμάσι. Απού τα μάτια πιάνιτι στα χείλι κατεβαίνει.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Κι μετά Πουτιόλ μ;

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Κι απού τα χείλι στην καρδιά ριζώνει και δεν βγαίνει.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Πες μου κι άλλα Πουτιόλ μ'. Πες μου κι άλλα.

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Κουκόνα μου γραμμένη στο κρεβάτι μου να 'ρθεις.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Κι αν με δουν οι γειτόνοι;

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Οι γειτόνοι ακόμα στα κρεβάτια τς θα 'νι. Έλα θα 'χω τς πόρτες ανοιχτές κι τα σκλιά δεμένα.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Ίρχομι Πουτιόλ μ, ίρχομι

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Να 'ρθεις. Του ρόδινο του χείλι σου θέλω να φιλήσω.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Μόνο αυτό θα μ' κανς;

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Ιέλα σε μένα να σε κρατώ στα γόνατα να σι φιλώ στα μάτια.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Μμμ μπρε παναθιμάσι τέσσερις του χαραϊ.

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Ιέλα μπρε με τι 'μένα να περάσις χαριτουμένα. Δυό πουδάρια ανεβασμένα κι άλλα δυό κατεβασμένα. Η μια κοιλιά ουπάν στην άλλην, ου πούτσους μ' να ξερνάει κι τρυγώνα σ' να γελνάει.

ΜΠΟΥΚΟΥ: Σφάλνα Πουτιόσοολ, σφάλνα, έρχομiiii.

ΠΟΥΤΙΟΛΤΣ: Να ιρθεις περδίκια μ' περδικούλα μ'. Να ιρθείς.

Ακούγεται το, τι άλλο; Το έντεκα. https://www.youtube.com/watch?v=siiG_tzkblQ

Η αυλαία κλείνει.

Σκηνή 5"

5"

Σαν καλοκαιρινό καταμεσήμερο

Η ώρα είναι γύρω στις 05:00 πμ. Ένα ζευγάρι κάνει προκαταρκτικά στο κρεβάτι. Η γυναίκα φοράει μια μαύρη σατέν ρόμπα. Την έχει δέσει με μια ζώνη. Ο άντρας φοράει μόνο το παντελόνι του. Και οι δύο είναι γύρω στα 30. Δεν μιλάνε. Μερικά ρεσώ είναι αναμμένα κάτω στο πάτωμα. Ο Bed στέκεται όρθιος και αφηγείται. Το ζευγάρι δεν αντιλαμβάνεται την ύπαρξή του.

Ακούγεται το *Unchained melody*. <https://www.youtube.com/watch?v=qiiyq2xrSIO>

BED: Η ώρα είναι περίπου 05:00 πμ. Ένα ζευγάρι μοιράζεται τις ερωτικές του στιγμές χωρίς να το ξέρει. Σίγουρα θα γίνουν καυτά πράματα, τόσο καυτά σαν καλοκαιρινό καταμεσήμερο. Λοιπόν, η γυναίκα είναι ξαπλωμένη ανάσκελα κι ο άντρας κάθεται πάνω της. Παίρνει τα μαλλιά μπροστά από το πρόσωπό της και κάνει πως της τα χτενίζει προς τα πίσω. Με το ένα χέρι λύνει την ζώνη της ρόμπας, την βγάζει και την κρατάει. Με το άλλο κατεβάζει τα μανίκια της ρόμπας, πρώτα από τον έναν ώμο κι έπειτα από τον άλλον. Την φιλάει μέσα στις δυό αρθρώσεις των αγκώνων της. Η γυναίκα βγάζει την ρόμπα και την αφήνει στην δεξιά πλευρά του κρεβατιού. Του δίνει ένα φιλί στο στόμα και του χαϊδεύει την πλάτη απαλά με τις άκρες των δακτύλων της. Αυτός παίρνει την ρόμπα από την δεξιά πλευρά του κρεβατιού. Την φέρνει στην μύτη του, την μυρίζει και την αφήνει να γλιστρήσει από το κρεβάτι. Αυτή μένει με το νυχτικό. Στα χέρια του τώρα κρατάει την ζώνη και δένει μ' αυτήν τους καρπούς της από τα κάγκελα του κρεβατιού. Σαλιώνει τον δείκτη του και τον περνάει πάνω από το περίγραμμα των χειλιών της. Καρφώνει τα μάτια του στα δικά της. Κοιτιούνται για λίγο, πολύ λίγο, όσο περίπου διαρκεί ένα νεύμα συγκατάβασης. Αυτή γλύφει τα χείλια της και ανοιγοκλείνει τα μάτια μια φορά. Την φιλάει στο στόμα, στα αυτιά, στο λαιμό. Έπειτα φιλάει τις θηλές της πάνω από το νυχτικό. Τα χέρια του χουφτώνουν το στήθος της και μετά χαϊδεύουν τους γοφούς της. Συνεχίζει να φιλάει τις θηλές της. Σηκώνει το κεφάλι και την κοιτάει πάλι. Αυτήν

κλείνει τα μάτια και τινάζει το κεφάλι της προς τα πίσω. Αυτός σηκώνει αργά αργά το νυχτικό της πάνω από τους γοφούς της. Κατεβάζει το βρακί της μέχρι τα γόνατά της. Σκύβει μπροστά στους ανοιχτούς μηρούς της. Ανοίγει το στόμα του, βγάζει τη γλώσσα του και.. .

Ξαφνικά η μουσική σταματάει. Μια αόρατη δύναμη τραβάει τον Bed από τον γιακά της μεταξωτής πυτζάμας του.

Η αυλαία κλείνει.

Σκηνή 6^η

6^η

Δεν θέλω να γίνω θεός

Η ώρα είναι περίπου 06:00 πμ. Βρισκόμαστε στην κρεβατοκάμαρα του Ολύμπου, η οποία είναι τυλιγμένη σε καπνούς. Μπροστά από το κρεβάτι στέκονται όρθιοι η Αφροδίτη και ο Βεδ. Η πόρτα της κρεβατοκάμαρας είναι κλειστή. Παρόλα αυτά οι υπόλοιποι θεοί του Ολύμπου κρυφακούν. Ακούγονται τα μουρμουρητά τους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Τι σου είχα πει βρε τρελάρα;

ΒΕΔ: Δεν άντεξα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Γιατί ακράτεια έχεις;

ΒΕΔ: Πες το κι έτσι.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Το ξέρεις βρε θεότρελε ότι ο Δίας και οι υπόλοιποι θεοί στέκουν έξω από την πόρτα;

ΒΕΔ: Το ξέρω και δεν με νοιάζει.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Το ξέρεις ότι σε γλύτωσα από την φοβερή οργή του πατέρα των Θεών; Ό,τι του έταξα να του κάνω μασάζ και να του κόψω τα νύχια για να μην σε πετάξει από πάνω κάτω, το ξέρεις;

ΒΕΔ: Μόλις το έμαθα και δεν με νοιάζει.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Μην μου το παίζεις εμένανε αδιάφορος. Κατάλαβες; Εγώ ρίσκαρα τα δίμετρά μου πόδια για την τρελαμάρα σου.

ΒΕΔ: Του παιδιού σου το παιδί, δύο φορές παιδί σου.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Μα το Δία τον βροντητή, θα σε πετάξω εγώ από πάνω κάτω.

ΒΕΔ: Με απειλείς τώρα;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Εγώ βρε παλαβέ που ήθελα να σε βοηθήσω; Εγώ που δεν σου χάλασα ποτέ χατίρι ακόμα και στο πιο τρελό καπρίτσιο σου;

BED: Ποια νομίζεις ότι είσαι;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Εγώ είμαι η Αφροδίτη, η σέξι θεά του Ολύμπου. Η ώρα είναι 6. Και σε τούτη δω την θεϊκή κρεβατοκάμαρα έπρεπε ήδη όλοι οι ολύμπιοι θεοί να είχαμε αρχίσει τη γιορτή για την επέτειο λατρείας μας. Όπως κάνουμε τόσα και τόσα χρόνια, άλλωστε.

BED: Το λοιπόν Αφροδιτάκι, πρέπει να σου πω κανά δυό λογάκια. Όχι μόνο σ' εσένα δηλαδή, αλλά και σ' αυτούς που έχουν στήσει αφτί.

Ο Bed ξεροβήχει για να ανοίξει η φωνή του. Στρέφεται προς το κοινό. Η Αφροδίτη κάθεται στο κρεβάτι.

Bed: Θεοί του Ολύμπου,

μαζευτήκατε σήμερα εδώ για να γιορτάσετε την επέτειο λατρεία σας, όπως τόσα χρόνια ξέρετε να κάνετε. Στην καθιερωμένη επέτειό σας εκφωνούσε τον λόγο ο βροντητής Δίας. Διότι έχετε την βαθιά πεποίθηση ότι είναι ωραίο να εκφωνείται ένας τέτοιος λόγος. Ένας λόγος που θα σας υπενθυμίσει γιατί σας τιμούν οι άνθρωποι χιλιάδες χρόνια τώρα. Οι έπαινοι βέβαια αυτοί, είναι ανεκτοί μόνο εάν ο καθένας από εσάς πιστεύει ότι μπορεί να κάνει το όσα θαυμαστά άκουσε. Εγώ όσες φορές έτυχε να ήμουν ηνίοχος στην επέτειό σας – φυσικά και αισθάνομαι πολύ τυχερός που ήμουν ανάμεσά σας - έχω την άποψη ότι ο λόγος αυτός ήταν υπέρ του μέτρου. Ιδίως – το τονίζω - για τις τελευταίες χιλιετίες που διανύουμε. Μέχρι πριν από λίγες ώρες ήθελα να γίνω θεός και να βοηθήσω τους ανθρώπους. Δεν είχα ιδέα τι έπρεπε να κάνω. Απλώς επισκέφτηκα τυχαία τέσσερις κρεβατοκάμαρες και άκουγα τι έλεγαν ή έκαναν οι άνθρωποι. Είχα σκοπό να προσπέσω ως ικέτης στον Δία και να τον θερμοπαρακαλέσω να με κάνει από άγνωστο, γνωστό Θεό. Ήθελα να γίνω η φωνή των ανθρώπων. Η κατευθυντήρια δύναμή τους. Ο Bed τους. Κατάλαβα όμως και ευτυχώς που το κατάλαβα δηλαδή, ότι ο άνθρωπος έχει τη δική του φωνή μέσα του. Άμα θέλει να την ακούσει, προπάντων άμα ξέρει τι θέλει, μπορεί να τα καταφέρει και μόνος του. Το να πιστεύει κανείς στον εαυτό του είναι μεγάλη απελευθέρωση. Ειλικρινά, δεν ξέρω αν κατεβαίνετε συχνά στη γη κι αν ακούτε τους ανθρώπους. Σας

αναφέρουν στον λόγο τους; Σας επικαλούνται; Σας χρειάζονται πραγματικά; Ή μόνο όταν έρχονται τα πολύ δύσκολα σας θυμούνται; Μήπως είστε το σωσίβιό τους; Σας προκαλώ να κάνετε αυτήν την ερώτηση μέσα σας. Πονάει πολύ. Ωστόσο, αν το παραδεχτείτε, θα σταματήσετε να έχετε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σας. Κάποτε ζήσατε την ακμή σας. Ποιες αρχές διοικούσαν τότε τον κόσμο; Ποιος ο τρόπος ζωής των ανθρώπων; Θυμάστε; Τώρα ήρθε η ώρα να σταματήσετε αυτές τις γελοιότητες με τις επετείους, εκτός κι αν τις θεωρείτε αφορμή να περνάτε καλά όλοι μαζί. Γιατί η ιδιωτική σας ζωή δεν βλάπτει κανέναν και τον ελεύθερο χρόνο σας αξίζει να τον περνάτε, όπως εσείς επιθυμείτε, αρκεί να μην τρέφετε αυταπάτες, να μην βαυκαλιζέστε. Και αν ποτέ τύχει να ευεργετήσετε κάποιον ή να δείξετε τη δύναμή σας με σημάδια, μην το κάνετε από συμφεροντολογικούς υπολογισμούς. Με αυτόν τον τρόπο, θα κρατήσετε την παλιά σας αίγλη και όσοι σας θυμούνται πια, θα σας θυμούνται γιατί το αξίζετε. Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να ευχαριστήσω την Αφροδίτη, δεν θέλω να την λέω γιαγιά, - ούτε στο σώμα, ούτε στην όψη καθόλου δεν το δείχνει – που μου έδωσε την ευκαιρία να ζήσω αυτήν την εμπειρία. Ευχαριστώ και εσάς για την προσοχή σας και ελπίζω να συνέβαλα στον προβληματισμό σας. Και τώρα αφού θεωρώ ότι ο λόγος μου έφτασε στο τέλος του, ας διασκεδάσουμε με τη θεϊκή φωνή του Tom Waits.

Γεια σας!

Ο Bed υποκλίνεται.

Ακούγεται το God's Away on Business.

<https://www.youtube.com/watch?v=oxLAT2UIbCc>

ΤΕΛΟΣ

Πόσοι είναι πραγματικά οι θεοί του Ολύμπου;

Ποιος είναι ο Βεδ και τι κάνει στην κρεβατοκάμαρά μου;

Με ποιον τρόπο μαθαίνει τις πιο μύχιες σκέψεις μου;

Η Ελένη Γκόρα στο βιβλίο της κάνει μια περιήγηση στις κρεβατοκάμαρες των

καθημερινών ανθρώπων και σκιαγραφεί με τρόπο γλαφυρό τα θέλω και τα πρέπει τους, τις

αγωνίες και τις ελπίδες τους, τους πόθους και τις αμαρτίες τους.

ISBN: 978-618-80715-6-8